

Mladi za napredek Maribora 2020

37. srečanje

SI ŽE ČU ZA SLAM?

Književnost

Raziskovalna naloga

Avtor: TIANA JANŽEKOVIČ, ELA ŽELEZNIK

Mentor: ANKA VIDMAR

Šola: OŠ BOJANA ILIČA MARIBOR

Število točk: 145/ 170

Maribor, 2020

Mladi za napredek Maribora 2020

37. srečanje

SI ŽE ČU ZA SLAM?

Književnost

Raziskovalna naloga

Maribor, 2020

KAZALO VSEBINE

POVZETEK.....	3
ZAHVALA.....	4
1. UVOD	5
2. O SLAM POEZIJI.....	6
2.1 Začetek in razvoj.....	6
2.2 Značilnosti slam pesmi	8
3. AVTORJI IN NJIHOVA BESEDILA	8
3.1 NINA MEDVED	8
3.2 NEŽA PRAH SENIČAR	10
3.3 MIŠEL RISTOV	11
3.4 MATIC AČKO	13
4. REZULTATI.....	15
4.1 Struktura anketiranih.....	15
4.2 Interpretacija rezultatov	19
5. SKLEP.....	21
6. DRUŽBENA ODGOVORNOST.....	22
7. VIRI IN LITERATURA	23
8. PRILOGE.....	24

KAZALO GRAFOV

GRAF 1: SPOL ANKETIRANIH.....	15
GRAF 2: STAROST ANKETIRANIH (ŽENSKE).....	15
GRAF 3: STAROST ANKETIRANIH (MOŠKI)	16
GRAF 4: ALI SI ŽE SLIŠAL ZA SLAM POEZIJO? (ŽENSKE).....	16
GRAF 5: ALI SI ŽE SLIŠAL ZA SLAM POEZIJO? (MOŠKI)	17
GRAF 6: KJE SI SLIŠAL ZA SLAM POEZIJO? (ŽENSKE).....	17
GRAF 7: KJE SI SLIŠAL ZA SLAM POEZIJO? (ŽENSKE).....	18

POVZETEK

Slam poezija kot umetniška oblika je v mariborskem kulturnem prostoru aktivna že skoraj petnajst let, a med osnovnošolci nepoznana.

V raziskovalni nalogi z naslovom Si že ču za slam? predstavljamo slam poezijo in njene značilnosti kot tudi pesnika in pesnici ter njihovo slam poezijo. Kljub temu da je slam poezijo zelo težko analizirati, saj živi v hipu in je večkrat v hipu in improvizaciji tudi nastala, smo se v grobem lotili tudi tega.

V kratki anketi, ki smo jo opravili med osnovnošolci, pa potrdili dejstvo, da je ta umetniška zvrst nepoznana. Ker jo literarna kritika smatra kot alternativo akademski poeziji, se je nadela nalepka nekvalitetne poezije.

Predvidena nova spoznanja se nanašajo predvsem na naslov raziskovalne naloge z namenom seznanitve osnovnošolcev s slam poezijo in raziskovanju njenih oblik.

ZAHVALA

Zahvaljujemo se mentorju, učencem, učiteljem in avtorjem izbranih del, ki so pripomogli k nastanku naše raziskovalne naloge.

1. UVOD

Književnost kot živa tvorba se je skozi zgodovino vseskozi spreminjala, saj je in še nastaja v različnih družbenih, kulturnih in zgodovinskih razmerah. Namen naše raziskovalne naloge je torej raziskati dokaj novo obliko poezije, katere začetki segajo v osemdeseta leta, to je slam poezijo. V našem okolju je ta vrsta poezija dokaj slabo poznana in tudi raziskana, čeprav tovrstna oblika poezije zelo živa. Zelo malo ljudi namreč ve in pozna dogodke z naslovom Ožuljeni jezik, ki enkrat mesečno potekajo v Mariboru in spodbujajo mlade umetnike in tiste, ki željo svoje verze deliti z drugim, da se predstavijo in izrazijo.

Zaradi neprepoznavnosti in neraziskanosti smo se lotili raziskovanja slam poezije.

Raziskovalno nalogo lahko tako v grobem razdelimo na dva dela, in sicer:

1. teoretičnega, v katerem bomo predstavili, kaj sploh je slam poezija in hkrati izpostavili štiri mlade ustvarjalce in njihovo delo ter se lotili analize izbranih pesmi,

2. teoretičnega dela, v katerem bomo predstavili rezultate kratke ankete izvedene na šoli.

Pred začetkom raziskovanja smo si postavili pet hipotez, ki bodo služile kot vodilo raziskovanja.

Hipoteza 1: Slam poezija vsebuje veliko slengovskih izrazov.

Hipoteza 2: Slam poezija ženskih avtoric se razlikuje od slam poezije moških kolegov.

Hipoteza 3: Slam poezija je družbenokritična in obravnava problematiko človeškega vsakdana.

Hipoteza 4: Slam poezija je slabo poznana med osnovnošolci.

Hipoteza 5: Slam poezija v javnosti velja za manjvredno.

2. O SLAM POEZIJI

Ko govorimo o slam poeziji, imamo v mislih poezijo, ki se dogaja v hipu in zahteva takojšno komunikacijo s publiko in njen odziv (Javernik, 2019).

Slam, slam poezija ali performance poezija je po definiciji Nine Medved razdeljena na tri ključne elemente:

1. **globalno gibanje**, katerega namen je omogočiti demokratičen dostop do svobodnega izražanja v javnosti,
2. **umetniška oblika slam pesniškega nastopa**, ki se giblje v svetu literarnega kot tudi svetu performativnega,
3. **organizacija in razvoj slam dogodka** kot obliko interaktivne scenske umetnosti (Medved, 2019).

V prvi vrsti pa je to poezija, ki se govori in temelji na občutkih doživetih ob nastopu. Zato je slam poezija živa in izkorišča možnosti, ki jih ponuja slušni, vidni in kinetični izraz. Velikokrat tudi ni zapisana, saj papir ali digitalni zaslon zamenja živ nastop, v katere se poleg pesmi vključujejo tudi razne literarne oblike, kot so pripoved, satira ali parodija (Medved, 2019).

Marc Kelly Smith, začetnik slam poezije, postavlja slam kot alternativo klasični t. i. akademski poeziji. Ugotovil je namreč, da pesniška branja ne funkcionirajo, da bi jih kdo dejansko hodil poslušati. Vzornike je iskal pri starih mojstrih, od antične poezije do trubadurjev. Ugotovil je, da se je poezija začela zapisovati šele v zadnji fazi svojega razvoja, pred tem je bila recitirana, peta. Slam se torej vrača h koreninam. Je oblika pesniškega nastopa, kjer se združita kvaliteta poezije in kvaliteta nastopa (Koželj, 2018).

2.1. Začetek in razvoj

Slam se je začel oblikovati nekje v osemdesetih letih v Čikagu, ko je ameriški pesnik Marc Kelly Smith začel izvajati tovrstne večere v klubu Get me High Jazz Club (Javornik, 2019).

V Evropi se je začel razvijati v hamburškem Mojo Clubu, kjer so se od leta 1993 odvijala literarne prireditve pod naslovom Urbana poezija. Tam so svoja besedila predstavljali performance poeti londonske skupine Apples & Snakes. Angleško govoreči spoken word poeti

so gostovali v različnih nemških mestih. Leta 1995 sta performance poeta Bob Holman in Miguel Algarin odpotovala v Berlin kot zastopnika newyorškega Nuyorcian Poets Caféja, da bi nemško govoreče slam poete povabila na recital v ZDA. V naslednjih mesecih se je tudi na nemškem govornem področju oblikovala mreža literarnih performerjev in prirediteljev, ki so kmalu organizirali prva tekmovanja v pesniških dvobojih (Anders, 2008).

Medtem ko se je v naslednjih letih veliko odrskih pesnikov profesionaliziralo, je slam kot literarna zvrst našla pot v literarno življenje tudi izven tekmovalne oblike: tako lahko od leta 2000 na lateralnih festivalih slišimo tudi slam in performance poezijo. Nekateri odrski pesniki predstavljajo tudi svoje celovečerne solo nastope (Anders, 2008).

Slam poezija pa se zadnja leta vztrajno širi tudi po Sloveniji, kjer ima že dolgo zgodovino petnajstih let. A je v teh letih doživljala svoje vzpone in padce. Nina Medved izpostavlja štiri faze oživljanja slama v prostoru in času.

In sicer:

1. faza začetki v celjski regiji pod okriljem Zorana Pevca,
2. faza ljubljanski pesniški slami (2003-2012), ki jih je skupaj z LUD Literaturo snoval pesnik Gregor Podlogar,
3. faza Pesniški vrtiljak (2006-2013), ki sta ga pripravljala Petra Kolmančič in Nino Flisar pod okriljem MKC Črka,
4. faza, kateremu pripadajo mlada pesniška scena iz petih različnih krajev Slovenije (Ptuj, Maribor, Celje, Kamnik in Ljubljana) (Medved, 2019).

Pestro slam dogajanje se je torej začelo novembra 2015. Takrat je ekipa zagnanih Kamničanov (Urban Kavka, Matic Maček, Aljoša Rebrača) zagnala večere pod imenom **Pest besed**; nato je januarja 2016 Mišel Ristov ali Amo zagnal ptujske večere **Udarno in ekspresivno**, januarja pa so se povezali še z Mariborom, oziroma s Petro Kolmančič in Nino Medved in nastal je **Ožuljeni jezik**, leto dni kasneje so v Ljubljani pod okriljem Dejana Kobana zagnali slam večere pod imenom **Mi smo tu**. Edino logično nadaljevanje je bila ustanovitev slovenske mreže za razvoj in promocijo slam poezije, **SiSlam**, ki so jo omenjeni kraji ustvarili 16. junija 2016, katere primarna naloga je bila organizacija prvega slovenskega prvenstva v slam poeziji, da bi

dobili slovenskega prvaka v slamu. Ta pa naj bi se kot prvi tovrstni slovenski predstavnik udeležil evropskega slam prvenstva (Medved, 2016).

Omenjeni dogodki so tekmovalnega značaja in se odvijajo v treh krogih z lastno poezijo. Posamezne pesmi so dolge največ tri minute, avtor pa pesmi pove brez napisanega besedila, torej na pamet. Nastopi se izvajajo brez rekvizitov, glasbil ali kostumov. Ocenjevalna žirija je sestavljena iz občinstva in izbira najboljše nastope, v finale se uvrstita dve osebi. Zmagovalec je tisti, ki prejme najbolj bučen aplavz (Volf, 2019).

Oktober 2016 smo tako v Mariboru dobili prvo slam prvakinja Nino Medved, ki jo je leto dni za tem nasledil Mišel "Amo" Ristov, leta 2018 Neža Prah Seničar in zmagovalka lanskega leta Eva Kokalj.

Za prihodnost slam poezije se torej ni bati, saj omenjena umetniška oblika ponuja prostor popolne svobode in demokracije, kjer si nihče ne more in ne sme lastiti ničesar. Vsekakor pa slam ni končna oblika razvoja poezije (Koželj, 2018). Marc Kelly Smith je dejal, da je slam orodje, kako peljati ljudi nazaj k poeziji.

2. 2. Značilnosti slam poezije

Kot že večkrat omenjeno je slam poezija, živa poezija, postavljena na oder, pred občinstvo. Je izrazito epska, a vsebuje tudi lirski prvine. Od metafor, do različnih podob narave in vsakdanjega sveta. V ospredju slam poezije je torej geneza pesmi in nastopa. V kolikšni meri si kot nastopajoči inovativen, razumljiv in nepričakovan za publiko, ki te poslušajo. Koželj pravi, da sta za dobro slam pesem pomembna notranji ritem pesmi, dinamika in dramaturški lok (Koželj, 2018). Zato klasične oblike književnosti v slam poeziji nimajo možnosti izraza. Pomembna je vsebina in ne (v tolikšni meri) forma besedila.

3. AVTORJI IN NJIHOVA BESEDILA

3. 1. NINA MEDVED

Prva prvakinja v slam poeziji je leta 2016 postala Mariborčanka Nina Medved (1989), ki je s skupino nadarjenih in motiviranih pesnikov in pesnic leta 2018 ustanovila Pesniško društvo Slam zverine, s katerimi že četrto leto zapored organizira mesečne dogodke slam večerov pod imenom Ožuljeni jezik. Prav tako pa se s to isto skupino pripravlja na organizacijo naslednjega

evropskega slam prvenstva, ki bo leta 2020 v Mariboru. Leta 2019 je zmagala na Festivalu mlade literature Urška, ki ga organizira Javni sklad RS za kulturne dejavnosti (JSKD) in trenutno čaka na izid svojega pesniškega prvenca.

Poezijo piše že od konca osnovne šole, vodi pa tudi literarno delavnico na Drugi gimnaziji Maribor. Po izobrazbi pa je literarna komparativistka in francistka; zagnana tabornica in nadarjena fotografinja.¹

V analizo smo vključili dve njeni pesmi, in sicer *Moški s cvetlično kožo* (Priloga 1) in *Ves svet gori zate* (Priloga 2).

Za njeno poezijo je značilna dramaturška postavitvev poezije, ki so najpogosteje pisane v prozi. Avtorica se od same podobe ali celo lirskega subjekta distancira, postane plastičen utrinek nekega utrinka, časa ali dogodka (Jelen, 2018).

3. 1. 1 Moški s cvetlično kožo in Ves svet gori zate

S pesmijo *Moški s cvetlično kožo* je Nina Medved nastopila na prvem slam prvenstvu oktobra 2016. Ravno ta pesem ji je zagotovila nastop na evropskem prvenstvu. Pesem je zgrajena iz petih kitic, ki pa imajo različno število verzov. Prva kitica je sestavljena iz petih, druga in tretja imata osem verzov, zadnja in predzadnja pa ena deset in druga sedemnajst verzov.

Lirski subjekt v pesmi je ženska, lahko ga enačimo z avtorico. Pesem je lirsko-epska, saj lahko obnovimo zgodbo moškega s cvetlično kožo, občutimo zaznavanje sveta lirskega subjekta. Avtorica uporabi prisposodbo vtetoviranega angela, ki ga zdaj prekriva »pisano polje cvetic«, kot simbol pozitivnega, optimističnega. »Na tem svetu je toliko sivega ...« pove avtorica in nas opozori na strah, negativizem in napetosti v družbi in medosebnih odnosih. »Njegova rama ni več njegova rama, je postala javna rama« dana za optimizem vseh nas. Kot opomin. Ko nas bo zajela sivina, se moramo spomniti, da »nekje na tem svetu hodi moški s cvetlično kožo«.

V izbrani pesmi se lirski subjekt/avtorica obrača k bralcu, poslušalcu. Kateremu je v prvi vrsti pesem namenjena. Daje torej možnost, da se poslušalec vključi v pesem, se poistoveti z besedami, dobi pa tudi možnost doživetja lirskega subjekta, saj se vsi velikokrat znajdemo v življenjski situaciji, ko potrebujemo optimizem moškega s cvetlično kožo.

---

¹ Lasten arhiv

Pesem *Ves svet gori zate* je uspavanka z dobro izraženim dramskim lokom, kar je značilno za slam pesmi in tudi avtorico. Razdeljena je na tri kitice. Prva predstavlja uvod, začetek pesmi. Ko nas lirski subjekt postavi v kraj in čas dogajanja, kjer spoznamo deklico Saro Mejal². Druga kitica predstavlja vrh pesmi, saj je slikovito prikazan poskus uspavanja majhne deklice, ki želi s »potovalnim prstom« obiskati vse celine tega sveta. Zadnja kitica pa je zaključek pesmi, ko lirskemu subjektu uspe uspavati majhno vedoželjno deklico. V sanjah jo tako čakajo »Kitajci s poševnimi ljudmi in Francozi z baretkami«.

3.2. NEŽA PRAH SENIČAR

Neža Prah Seničar je prvakinja v slam poeziji leta 2018 in je Slovenijo zastopala na evropskem prvenstvu v Budimpešti leta 2018. Je avtorica kratkih zgodb in poezije, ki je objavljala v reviji Mentor in na Radiu Slovenija. Dela kot je scenaristka, novinarka, voditeljica in soavtorica oddaj. Na ekranu ju lahko vidite v oddaji Osvežilna fronta. Rada poslušá glasbo, tuhta, se pogovarja in piše. Obožuje potapljanje, saj ji to daje občutek miru.³

3.2.1 Zima in Eksplozije

Pesem z naslovom *Zima* (Priloga 3) ima tri kitice podobno kot pri Nini Medved, tudi pri Neži Prah Seničar opazimo izrazit dramski lok. Kjer nam prva kitica predstavi kraj in čas dogajanja, torej zimo in Zemljo. Pesem spominja na dogajanje v seriji Igra prestolov, kjer poteka vojna mož na mož. Opozarja na nesmisel vojne, v kateri trpijo tako ljudje kot živali. Sabo prinaša može s »tankim prsti in trebuhu«, s čimer lirski subjekt kaže na lakoto v vojni, pred katero še pes ni več varen. Pesem ima izoblikovano družbenokritično noto. V verzu »vojna, ki še danes bije v ustih fanatikov« lirski subjekt v ospredje postavlja dejstvo, da vojne niso pričeli vojaki, ampak fanatiki, idealisti, ki za svoja prepričanja in koristi v vojno pošiljajo druge, sami pa ostajajo v ozadju.

Vzdušje v pesmi je temačno, saj zima predstavlja mraz, temo in odsotnost sonca. Čutiti je pesimizem in brezizhodnost, ki ju ob dobri interpretaciji začuti tudi poslušalec, obiskovalec slamov.

Čeprav je v drugi kitici opazen prehod k optimizmu, saj »na toplih žimnicah moški tipajo spomine« in »z alkoholom krepijo spanec«, pa nas lirski subjekt v zadnji in zaključni kitici

---

² Sara Mejal je bila sošolka Nine Medved.

³ Lasten arhiv.

opomni, da so moški pozabili, »a fanatiki niso utihnili«. Možje so okajeni od alkohola pozabili na tiste, ki so umrli in »ki bi jih morali pokopati«, a ostaja slutnja in napoved, da je nova vojna neizogibna, le-ta ostaja kot neizbežno dejstvo in del življenja.

Druga izbrana pesem nosi naslov *Eksplozije* (Priloga 4) in je, kot njena predhodnica, izrazito družbenokritična in osebnoizpovedna. V treh kiticah avtorica ciklično zaključuje pesem. V prvi kitici izpostavi, da si nalaga »na ramena ves svet«, kar pomeni, da si zastavlja vedno nove in nove obveznosti, ki se jih ne bo rešila niti, če si zlomi nogo ali srce. V tempu, ki ga narekuje sodobna družba in kultura, ni časa, da bi iz ruševin sezidali novo.

Iz zunanjega izredno slikovitega opisa dogajanja se v drugi kitici lirski subjekt obrne v svojo notranjost. Kjer »drobne eksplozije zvijajo prste«, a je nezmožen zaradi »jeze sedanjosti«, »potisniti računalnik z mize«. »Brazgotine rinejo iz kože«, se kopičijo in poškodujejo lirski subjekt.

V tretji kitici nato avtorica prenese podobo poti svetlobe in eksplozij na dogajanje lirskega subjekta. Metafora zelo dobro opiše počutje lirskega subjekta, ki jo je samo potlačeval. »Sončni veter pa bo prekril kraterje«. Obdal se bo z lažnim optimizmom in vsaj za hip prekril brazgotine nastale ob bolečini. Vse to pa dela tako že »rutinirano«, »nevidno«.

3.3 MIŠEL RISTOV

Mišel Ristov (1987) je Ptujčan, rojen v Mariboru, znam pod umetniškim imenom Amo Socialec, raper in državni prvak v slam poeziji. Zaposlen kot bolnišnični socialni delavec. Kot mladostnik si je želel veliko denarja, da bi lahko pomagal ljudem, sedaj pa je ugotovil, da to ni najbolj pomembno. Kot otrok ni maral glasbe, danes pa je poznan free-style raper, do sedaj je ustvaril kar tri albume. Leta 2017 se je kot drugi slovenski prvak udeležil evropskega prvenstva v Bruslju.

3.3.1 To je himna za vse in Neviden, neslišen

Če smo v prejšnjih dveh poglavjih govorili o poeziji ženskih slamerk, bosta nasledni poglavji namenjeni moškim slam pesnikom.

To je himna za vse (Priloga 5) ritem gradi na ponavljanih in vzklikih (to je njihova himn! ostani močna!)

Daje občutek navijaške pesmi, kjer lirski subjekt s ponavljanimi in vzkliki daje upanja za vse, ki jih v pesmi omenja.

Anafora ali začetno ponavljanje je tisto slogovno sredstvo, ki se vleče skozi vso pesem. Opazne so že v prvi kitici.

»himna za zaspostavljene,

himna nezapetih melodij,

himna neslišana v krčmah vaških,

himna za padalce na dno ligaških lestvic zavoljo pop kulture«

Že v življenjepisu smo omenili, da je Ristov po izobrazbi socialni delavec, kar se seveda izraža v njegovih pesmih. Bolj kot prejšnji dve avtorici je v svojih pesmih družbenokritičen. Njegova kritika pa je direktna in se dotakne univerzalnih težav družbe. Z besedami ostrimi kot nož izpostavi težavo »najbolj pretepenih«, torej žensk, »ki tekmujejo v padcih po stopnicah«. Podpre ženske, žrtve nasilja, in tudi kot mame samohranilke, ki »same peljejo otroka v svet«.

V verzih »himna za moje brate« »peščene brate iz proda in zemlje razsute po Balkanu« je avtor izpostavil težavo priseljevanja ljudi iz Balkana po želji za boljšim življenjem vse do Skandinavije in Kube.

Pesem lahko razdelimo na dva dela, prvi del predstavlja izpostavljanje družbene kritike, ki jo Ristov v drugem delu prenese na individualno problematiko. Kjer pesem skoraj da postane ljubezenska »moje črno srce, ki je umrlo z njo«. A samo za hip, ker v zadnjem/končnem delu opazimo kritiko generacije, ki je »ves čas na vrhuncu« in čaka svojo priložnost.

V poeziji Ristova je opazen zelo velik vpliv rapa, predvsem z načinom, kako vzpostavlja ritem besedila kot tudi v dolžni pesmi. Če primerjamo dolžine pesmi prejšnjih dveh avtoric (povprečno tri kitice), je dolžina njegove pesmi 22 kitic. Kar naredi slam nastop razgiban in izredno zanimiv.

Podobno je opaziti tudi v pesmi *Neviden, neslišen* (Priloga 6), saj jo sestavlja 6 kitic. Družbena kritika pa zopet zaznamuje verze Ristova. Le da tokrat v ospredje postavlja mit pravega moškega. Lirski subjekt meni, da so pravi moški nevidni, ker za izražanje svojega mnenja ne potrebujejo »par požirkov« in ker ne »lajka s prve fotk na fejsu«. Prav tako pa je neviden in

neslišen, ker v vseh pogledih ne izpolnjuje družbenih norm, pričakovanih tako v javnem kot tudi v zasebnem.

Podobno kot v prejšnji pesmi, tudi v tej Ristov gradi na ritmu s pomočjo ponavljanj in vzklikov. V pesmi pa uporablja slengovske izraze (lajkal, luzer, fejsbuk, fotk), slabšalna izraza (fakju in fakič) in angleški izraz stupid, s katerimi aktualizira dogajanje v današnji amerikanizirani družbi socialnih omrežij, filtriranih »fotk« in lažnih, predvsem koristoljubnih odnosov.

3.4 MATIC AČKO

Matic Ačko (1990) je doma iz Maribora in je član Slam zverin. Ukvarja se z risanjem, produktivnim in grafičnim oblikovanjem, fotografijo in videom, glasbo, plesom in pisanjem proze ter kratke poezije. Obiskoval je Drugo gimnazijo v Mariboru in končal dodiplomski študij na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje Univerze v Ljubljani kot diplomirani industrijski oblikovalec. Končal je tudi magisterij iz oblikovanja izdelkov na Fakulteti za strojništvo v Mariboru. Poznan pa je tudi kot kantavtor.⁴

V svoji poeziji se dotika predvsem družbene kritike. Lirski subjekt kot opazovalec, ki mitološke vzorce vnaša v današnje okolje in čas.

3.4.1 Diplomacija in Brandiranje pesmi

Kot že naslov pesmi *Diplomacija pove*, je tema le-te politika. V kritični pesmi se Ačko dotakne stoletnega spora med Izraelom in Palestino, ki jih preslika na težave v odnosih sodobnega človeka, kjer se oče in sin ne pogovarjata, tako kot se »Izrael in Palestina ne pogovarjata«. V sedmih kiticah izpostavi problem komunikacije v sodobni družbi. »Za svojim zidom objokovanja« pa rastejo razpoke, odnosi se spreminjajo, skoraj da jih ni več. Nesposobni smo odkrite komunikacije, empatije in »vsi bomo padli v razpoko, ki raste med nami«. S čimer je lirski subjekt želel povedati, da smo brez komunikacije obsojeni na propad ali vsaj na večni spor med soljudmi in nenazadnje tudi samimi sabo, kar zelo dobro ponazori z metaforo vojne med Palestino in Izraelom.

Pesem *Brandiranje pesmi* nosi pomenljiv naslov, ki sam v sebi nosi kritiko. Ačko se že v naslovu naveže na tematiko pesmi, to je »brand« angleški izraz za blagovno znamko. Z ironijo

---

⁴Lasten arhiv

torej nakaže dejstvo, da »osebna rast nujno vključuje izrezovanje blagovnih znamk«, v smislu spodbujanja dobičkov velikih korporacij na račun odnosov in v prid dobičku, kjer je le tisto, kaj je označeno z logotipom, vredno. Ironično Ačko izpostavi naravo in drevesa, ki še nimajo logotipov in nas svari pred dnem, ko bodo le-ta dobila nalepko »kot Derby banane«. V tem smislu bi mogoče za boljšo obiskanost kulturnih in pesniški dogodkov morali brandirati tudi pesmi in pesnike.

Ačko ritem pesmi v obeh primerih drži z kratkimi povedmi, ki delujejo odrezavo, ostro. Pri pesmi Diplomacija pa mu ritem daje tudi ritem odštevanja, ki ga Ačko ustvari s ploskanjem in deluje kot bitje srca, ki dodatno podkrepi kritiko.

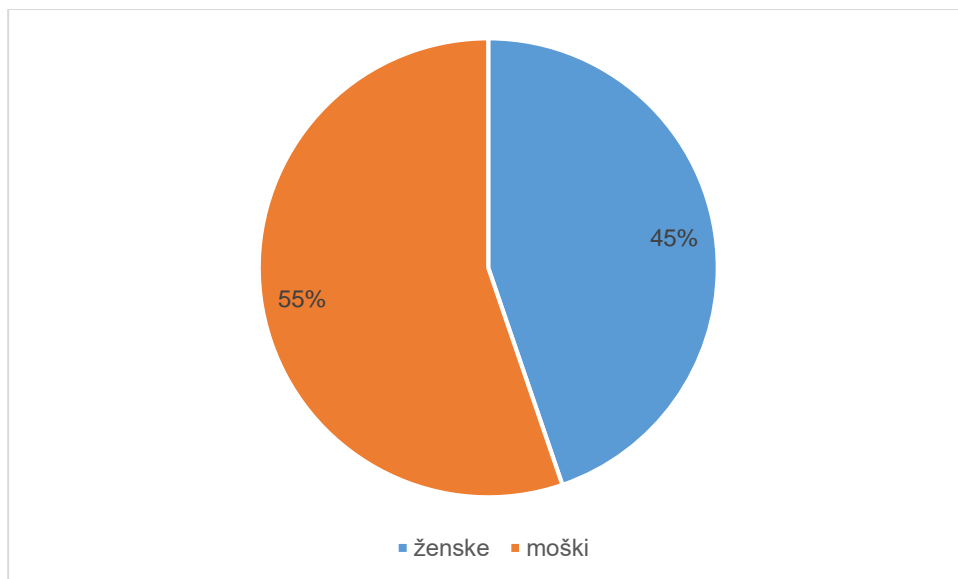

4. REZULTATI

Rezultate smo pridobili s pomočjo ankete v obliki vprašalnika, ki smo ga razdelili med učence osmih in devetih razredov. Izsledki raziskave pa so navedeni v naslednjem poglavju.

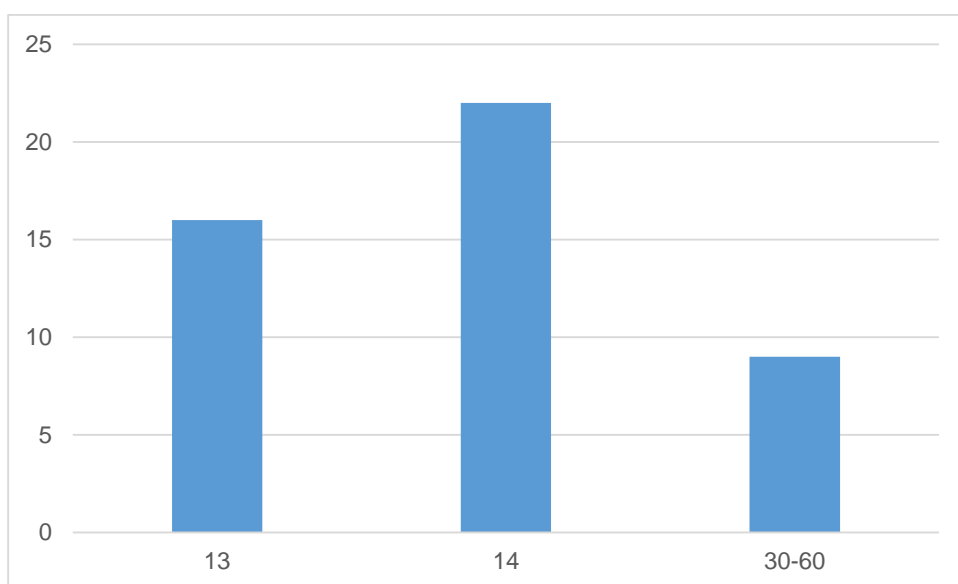
4.1 Struktura anketiranih

Graf 1: Spol anketiranih

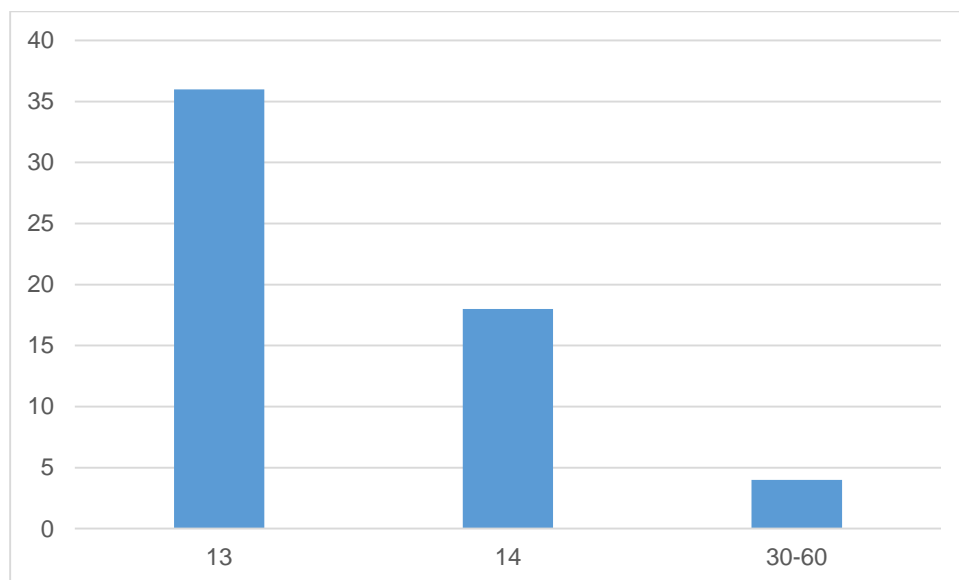
Anketo je izpolnilo 58 moških in 47 žensk, kot prikazuje spodnji graf.

Graf 2: Starost anketiranih (ženske)

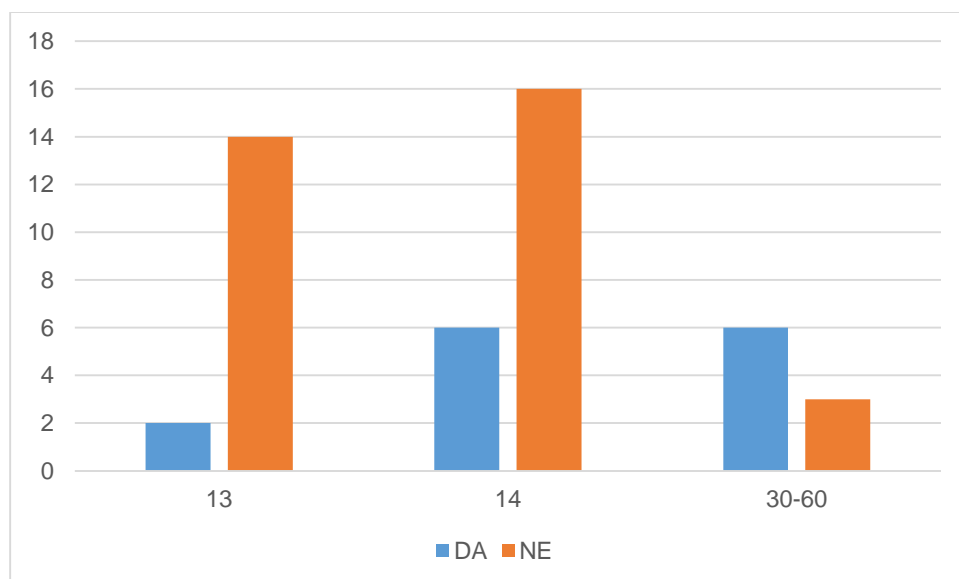
Med anketirankami je bilo 16 trinajstletnic, 22 štirinajstletnic in 9 starih med tridesetim in šestdesetim letom.

Graf 3: Starost anketiranih (moški)

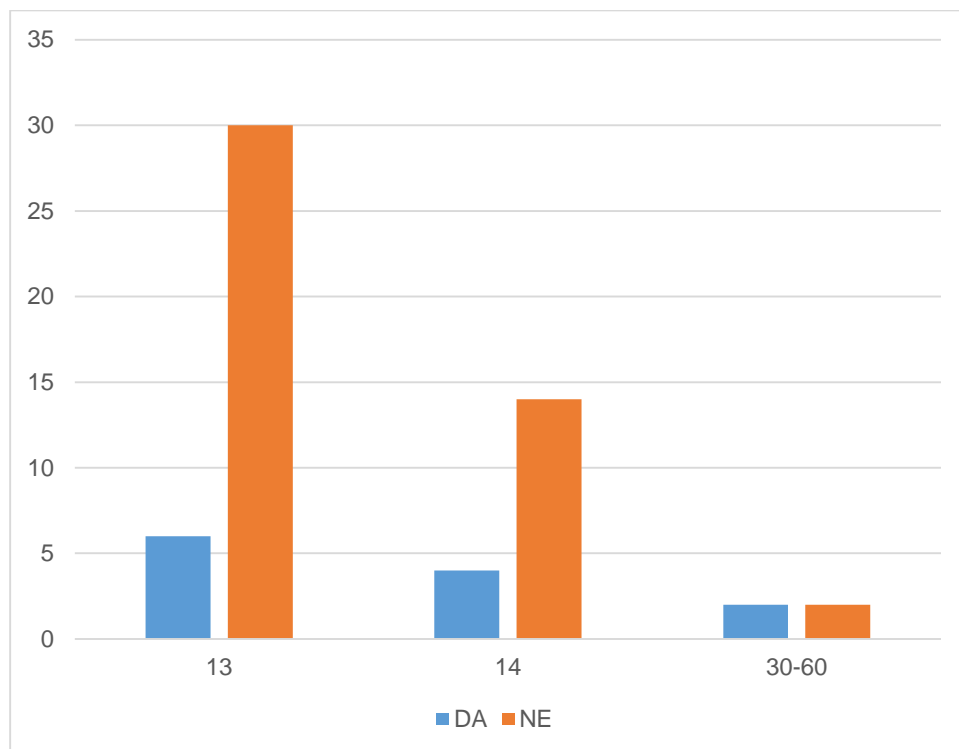
Med anketiranci je bilo 36 trinajstletnikov, 18 štirinajstletnikov in 4 stari med tridesetim in šestdesetim letom.

Graf 4: Ali si že slišal za slam poezijo? (ženske)

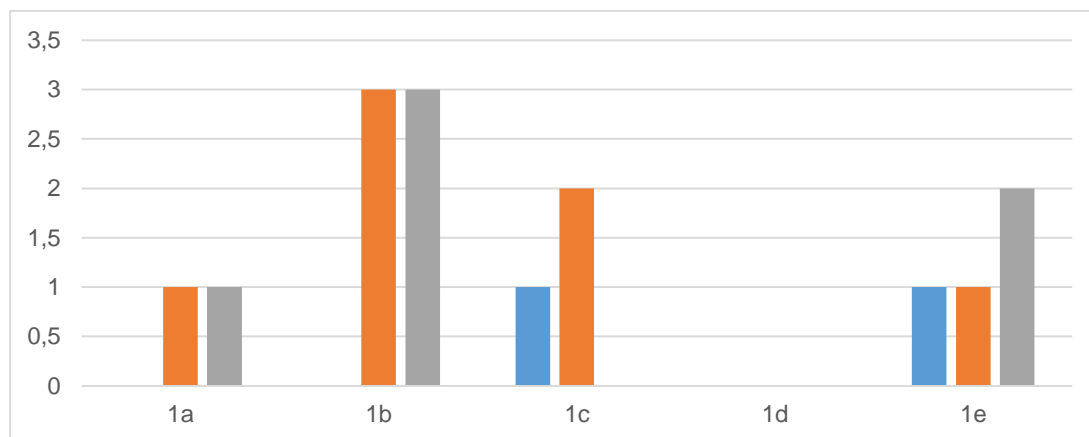
Na vprašanje "Ali si že slišal za slam poezijo?" so med anketirankami starimi 13 let, sta 2 odgovorili z da in 14 z ne. Med anketirankami starimi 14 let jih je 6 odgovorilo z da in 16 z ne. Med trideset do šestdesetletnimi anketirankami pa jih je z da odgovorilo 6 in 3 z ne.

Graf 5: Ali si že slišal za slam poezijo? (moški)

Na vprašanje "Si že slišal za slam poezijo?" jih je med anketiranci starimi 13 let 6 odgovorilo z da in 30 z ne. Med anketiranci starimi 14 let so 4 odgovorili z da in 14 z ne. Med trideset do šestdesetletnimi anketiranci pa sta z da odgovorila 2 in 2 z ne.

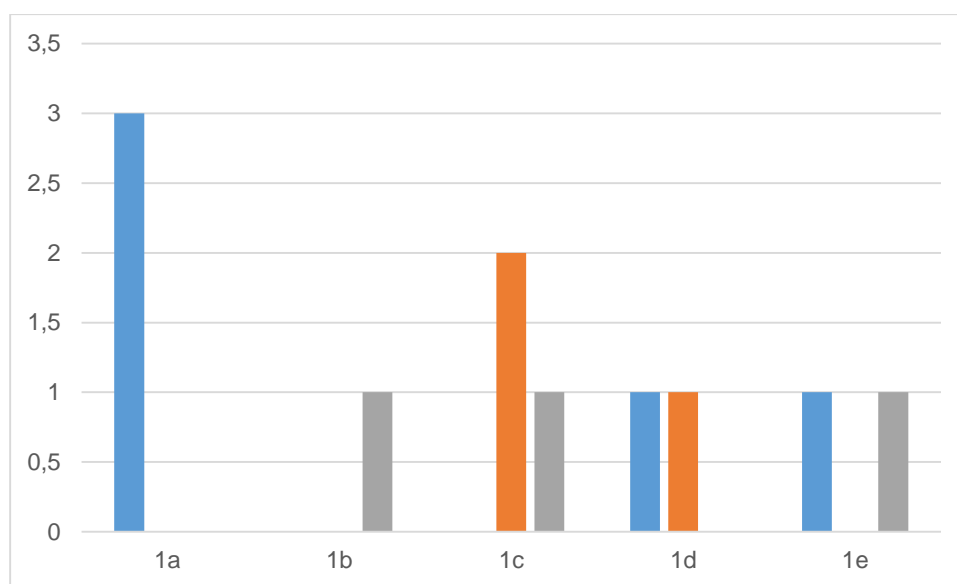
Graf 6: Kje si slišal za slam poezijo? (ženske)

LEGENDA: 1a- na televiziji   modra- trinajstletnice
 1b- od prijateljev   oranžna- štirinajstletnice
 1c- v šoli   siva- 30-60 let
 1d- doma
 1e- drugo

Na vprašanje "Če si pri prejšnjem vprašanju odgovoril/a z DA, kje si slišal/a za slam poezijo?" je bilo možnih 5 odgovorov. Odgovor a je izbrala ena štirinajstletnica in ena anketiranka stara 30-60 let. Odgovor b so obkrožile 3 štirinajstletnice in 3 stare 30-60 let. Odgovor c je izbrala ena trinajstletnica in 2 štirinajstletnici. Odgovor d sta izbrali ena trinajstletnica in ena štirinajstletnica ter 2 stari 30-60 let. Anketiranke, ki so obkrožile odgovor e so za slam poezijo slišale ne pesniškem večeru, v knjigi in od sodelavke.

Graf 7: Kje si slišal za slam poezijo? (ženske)

LEGENDA: 1a- na televiziji   modra- trinajstletniki
 1b- od prijateljev   oranžna- štirinajstletniki
 1c- v šoli   siva- 30-60 let
 1d- doma
 1e- drugo

Na vprašanje "Če si pri prejšnjem vprašanju odgovoril/a z DA, kje si slišal/a za slam poezijo?" so odgovor a izbrali 3 trinajstletniki. Odgovor b je obkrožil 1 star med 30 in 60 let. Odgovor c sta izbrala 2 štirinajstletnika in 1 star med 30 in 60 let. Odgovor d sta izbrala 1 trinajstletnik in 1 štirinajstletnik. Odgovor e je obkrožil en trinajstletnik in en star med 30 in 60 let. Anketiranca, ki sta obkrožila odgovor e, sta za slam poezijo slišala na Youtube-u in na Facebook-u.

Pri vprašanju "Na kaj te spominja izraz slam poezija?" je večina zapisala, da jih spominja na novo vrsto poezije z veliko slengovskimi izrazi. Nekateri so odgovorili, da jih spominja na nekvalitetno oziroma slabo poezijo ali pa na novejšo improvizirano vrsto poezije.

Zadnje vprašanje v anketi je bilo: Ali ti je znan kateri od navedenih avtorjev? Vprašani so lahko izbirali med odgovori:

a) Nina Medved b) Mišel Ristov c) Neža Prah Seničar in d) Matic Ačko

Največ vprašanih je poznalo Nino Medve in Matica Ačka. Pri čemer je potrebno omeniti, da na to vprašanje niso odgovarjali vsi vprašani.

4.2 Interpretacija rezultatov

V uvod raziskovalne naloge smo si postavili pet hipoteze.

Hipoteza 1: Slam poezija vsebuje veliko slengovskih izrazov.

To hipotezo ne moremo niti potrditi niti ovreči, saj smo analizirali premalo število slam besedil. Matic Ačko in Mišel Ristov jih sicer v svojih besedilih uporabljata, ker nosijo družbenokritično funkcijo. Medtem ko jih pri Nini Medved ali Neži Prah Seničar nismo našli. Hipoteza se navezuje tudi na anketno vprašanje, kjer smo vprašane vprašali, na kaj jih spominja slam, so vprašani odgovori tudi, da to slengovska poezija, kar pa slam poezija vsekakor ni.

Hipoteza 2: Slam poezija avtoric se razlikuje od slam poezije moških kolegov.

To hipotezo lahko deloma potrdimo. Slam poezija se namreč ne deli na poezijo moških in poezijo žensk, saj je to demokratična oblika poezije (Koželj, 2018). Smo pa pri analizi izbranih avtoric in njihovih pesmi ugotovili, da so le-te bolj lirične, manj družbenokritične in bolj osebnoizpovedne. Ko avtorici podajata družbeno kritiko, sta pri tem mehkejši, za razliko od

avtorjev, ki kritiko podata ostreje in direktno s pridihom ironije in sarkazma. Razlike so vidne tudi v dolžini pesmi. Mišel Ristov in Matic Ačko interpretirata daljše pesmi, medtem ko so pesmi Nine Medved in Neže Prah Seničar krajše, v povprečju dolge do tri verze. Prav tako je razlika vidna tudi v dramskem loku. Le-ta služi kot orodje za ritem pesmi pri avtoricah. Ristov ritem doseže s ponavljanji in vzkliki, Ačko pa s kratkimi povedmi in ritmom, ki posnema odštevanje oziroma bitje srca.

Hipoteza 3: Slam poezija je družbenokritična in obravnava problematiko človekovega vsakdana.

To hipotezo lahko potrdimo, saj vse obravnavne pesmi v sebi nosijo vsaj enega od elementov družbene kritike. Bodisi gledano iz vidika individuuma bodi si iz vidika širše družbe. To je namreč tudi naloga slam poezije, da s svojimi besedili razkrinka težave in tabuje družbe, kar ji uspeva z demokratično obliko in slam dogodki, v katerih lahko vsakdo podeli svoj pogled na svet.

Hipoteza 4: Slam poezija je slabo poznana med osnovnošolci.

Hipotezo lahko potrdimo, saj je kar 73% vprašanih odgovorilo, da tovrstne poezije ne pozna. Odgovor je bil pričakovan, saj slam poezije ni vključena v učni načrt, deloma zato, ker je to razmeroma mlada veja poezija, deloma pa tudi, ker velja za alternativo klasični t. i. akademski poeziji.

Hipoteza 5: Slam poezija v javnosti velja za manjvredno

To hipotezo lahko potrdimo, saj so vprašani v anketi pod vprašanjem. Na kaj vas spominja izraz slam poezija odgovarjali, da je to nekvalitetna poezija, slengovska poezija, manjvredna poezija.

Razloge za takšno prepričanje je potrebno iskati v nepoznavanju pojma in slabi raziskanosti področja. Težko se tudi strinjamo z dejstvom, da naj bi se književnost delila na boljšo in slabšo, saj potem pristanemo na »brandiranje pesmi«, kot pravi Ačko.

5. SKLEP

Skozi raziskovalno nalogo smo spoznali pojem slam poezija in njene značilnosti kot tudi avtorje in avtorice, ki so mladi, živeči pesniki in pesnice. Ker je slam poezija v prvi vrsti govornjena poezija, je bilo raziskovanje težavno. Predvsem pri iskanju virov in besedil smo se morali obrniti na pomoč avtorjev in avtoric. Nihče izmed navedenih avtorjev namreč še nima pesniške zbirke.

Delo z besedili je potekalo tudi drugače od pričakovanega, saj so obravnavane pesmi namenjene nastopanju in ne zapisu.

Dejstvi, da je slam poezija slabo poznana med osnovnošolci in da velja za manj vredno, nas nista presenetili. Se pa z ugotovitvami vsekakor ne strinjamo. Slam poezija je drugačna oblika poezije. Zaradi družbene kritike in direktnosti pa nujno potrebna.

Naj torej zaključimo z besedami Marca Kellya Smitha, ki je dejal, da je slam orodje, kako peljati ljudi nazaj k poeziji.

6. DRUŽBENA ODGOVORNOST

Med pisanjem naloge smo razmišljali o družbeni odgovornosti. Menimo, da je ena izmed nalog književnosti, poezije tudi družbena odgovornost. To pomeni, da naloga književnosti ni zgolj razvedrilo in kratkočasenje, ampak tudi družbena kritika. Slednja pa je v slam poeziji močno prisotna, saj opozarja na družbene težave in o njih spregovori. Dogodki organizirani kot slam tekmovanja predstavljajo demokratično obliko izražanja svojih mnenj, prepričanj in doživljanj.

7. VIRI IN LITERATURA

- Anders, Petra (2011): *Slam. Poučevanje, delavnice, besedila in mediji*. Berlin: Schneider Verlag GmbH.
- Javernik, Larisa (2019): *Slam zverine in njihovi ožuljeni jeziki*. Pridobljeno: 9. 12. 2019 s svetovnega spleta: www.revijaprimus.si/2019/04/29/slam-zverine-in-njihovi-ozuljeno-jeziki/
- Jelen, Tonja (2018): O mlajši mariborski pesniški sceni ali kako dihati entuziazem in ironijo. Pridobljeno: 9. 12. 2019 s spletne strani: www.vrabecanarhist.eu/tonja-jelen-o-mlajsi-pesniski-sceni-ali-kako-dihati-entuziazem-in-ironijo/
- Klemenčič, Svetlana (2011): *Slam poezija*. Tekmovalnost pretegne. Pridobljeno: 9. 12. 2019 s svetovnega spleta: www.solski-razgledi/clanek.asp?id=1640.
- Kurlat, Špela (2018): *V izdaji novega festivala v ospredju slam*. Pridobljeno: 9. 1. 2019 s svetovnega spleta: www.delo/kultura/razno/v-prvi-izdaji-novega-festivala-v-ospredju-slam-86670.
- Medved, Nina (2016): *O slamu*. Pridobljeno 9. 12. 2019 s svetovnega spleta: www.mkc.si/o-slam.

8. PRILOGE

Priloga 1

MOŠKI S CVETLIČNO KOŽO

Na Evropo, kateri je mesece kraljevala
zima in jo ovijala v enakomerno sivo mreno
skozi katero nismo več mogli razločiti med
»Dobro se počutim,« in »Pusti me na miru,«
je končno posijalo sonce.

Najprej so bili ljudje zmedeni. Od viška
energije so otroci padali po tleh in v jok,
odrasli pa se preselili na terase kljub
mrzlemu vetru, ki je še zmeraj vlekel skozi
naše glave. Tisti »Le kdaj se bo to
končalo, ker ne zdržimo več!« je zamenjal
»Kako čudovito milo
zimo imamo letos.«

Bil je drugi junij in jaz sem se z jutranjo
kavo preselila izpod nadstreška na
ležalnik na vrtu: topli žarki so objemali
levo polovico mojega obraza,
a šumenje avtomobilov na sosednji cesti in

vetra, ki se je zatikal v veje dreves
me je opominjalo na pretekle mesece,
ko me ni zeblo le, kadar sem imela dovolj dela.

Pomislim na prijateljevo desno ramo:
ko je bil star sedemnajst, si je dal s črnilom
vbosti angela, ki ga zdaj prekriva pisano
polje cvetlic. Včasih, kadar nosi kratkorokavno majico,
se na njegovem bicepsu razkrijejo zelene in rdeče
poteze, a le redki vemo, v kaj se sestavijo,
kadar se drzne nekoliko odkriti.
Rekel mi je: »Na tem svetu je toliko sivega ...
In zdaj pogledam na svojo ramo in mi je
malo lepše.«

Njegova rama ni več njegova rama,
zdaj je postala javna rama.

Odločila sem se, da se bom od zdaj
naprej, ko me bo znova zajela sivina,
spomnila, da nekje na tem svetu hodi
moški s cvetlično kožo.

Kajti njegova rama ni več njegova rama,
zdaj je postala tudi moja rama

in rama od vsakogar, ki bo prebral to pesem.

Sprašujem se le, kako bi me ljudje

gledali, če bi jim pričela govoriti:

»Ne skrbite, nekje na tem svetu hodi moški

s cvetlično kožo, vse bo v redu!«

In ali sem nemara edina, ki vsak dan

čaka, če se bo izpod rokava temne

in izdelane majice znova pokazal rob.

Priloga 2

VES SVET GORI ZATE

Ves svet gori zate, Sara Mejal.

Ves svet gori zate, ko se spravljaš spat,
zaradi strahu pred temo ti puščamo luč prižgano
v majhnem globusu na nočni omarici,
ki si ga nemara dobila za rojstni dan,
božič, zajčka.

Ves svet gori zate, Sara Mejal.

Njegove reke se bistro svetijo
nad toplo svetlobo žarnice,
njegova morja valujejo, ko se majhen globus

vrti okoli svoje osi,

tik poleg tvoje glave, ki težka od zaspanosti

premleva dogodke dneva.

Danes si šla s prstom preko vseh celin skoraj istočasno,

tvoj kazalec je bil potni list za vstop v vse pokrajine sveta, ko je

krožil: Evropa, Rusija, Kitajska, Severna Amerika, Južna Amerika, glej,

tam doli je še bela Antarktika, ki je že dolgo nihče ni pobožal

s potovalnim kazalcem,

pa vsa ta majhna otočja, ki se bočijo iz morja

kot napihnjene trebuhi kitov.

Ves svet gori zate, Sara Mejal.

Ta večer in naslednji,

vse dokler ne boš dovolj velika, da bo luč domišljije

le še brlela in bodo z njo izginili tudi strahovi.

A zdaj zaspi. Vse do jutra se nimaš česa bati

in oči in mamica sta v sosednji sobi.

Indijanci, Kitajci s poševnimi očmi,

Eskimi in Francozi z baretkami,

vsi bojo potrpežljivo čakali na

tvoj kazalec, da jih znova obiše.

Zato le zaspi, Sara Mejal ... Zaspi ...

Priloga 3

ZIMA

Bila je zima, bilo je na Zemlji
in bila sta sneg in led.
Bila je vojna, ki se še danes bije v ustih fanatikov.
Mimo je prišel pes. Lep.
In moški so pogledali v tla.
In v svoje tanke prste in tanke trebuhe,
in vedeli so, kaj jih čaka, kaj je nujno.
Lahko so le na vrhu ali spodaj.
Presekali so pasji lajež.
Čisto tiho. Kot je tiha noč, ko odhaja.
In legli na tiste, ki bi jih morali pokopati,
če bi lahko prelomili ledeno skorjo Zemlje.

Bila je zima, bilo je na Zemlji.
Na toplih žimnicah so moški tipali spomine,
klicali besede, ki se ne pišejo z njihovimi črkami,
se oklepali tople dlani, ki je preganjala lajež,
in z alkoholom krepili spanec.
Postali so starci in Zemlja se je prelomila pod njimi.
Čisto tiho. Kot je tiha noč, ko odhaja.

Nihče več se ni zbujal, klical tujcev,
dlani so božale kožuhe
in alkohol je le še nazdravljjal.
A fanstiki niso utihnili!
Moški pa so pozabili, kaj se zgodi,
ko si lahko le na vrhu ali spodaj.
In drug za drugim so legli na tiste, ki bi jih morali pokopati.
Čisto tiho. Kot je tiha noč, ko odhaja.

Priloga 4

EKSPLOZIJE!

V plasteh se nalaga sončev veter,
ko nalagam na ramena ves svet.
Ne bo se ustavil,
če si zlomim nogo, srce.
Samo brazgotina se bo izbočila iz kože,
kot se ljudje zjutraj dvignemo iz postelje.
Rutinirano. Nevidno.
Se premikamo v svet,
ki so ga zgradili drugi,
brusimo tlakovce z načrtanimi koraki.
Stopimo na most, ki stoji že stoletja
v ruševinah, sezidanih na novo.
Vse ovire so jasne.
A za nekatere jih ni dovolj,
zato mečejo bombe.

Magnetno polje je preredko,
sončev veter pregost.
In drobne eksplozije v meni zvijajo prste, jeza sedanjost,
pa ne zmorem niti potisniti računalnika z mize.
Treskati z vrati.
Včasih izpustim kakšno besedo.
Včasih obžalujem.
Da jih ne več. Glasneje!
V pretekliku tako vse postaja laž,
med mano in svetom vakuum,
hitrost besed visoka,
dovolj,

da izrečene zadenejo tja,
kjer brazgotina rine iz kože.
Redko se zložijo in usločijo v most.
A še takrat mečejo sence.

Svetloba od sonca do nas potuje osem minut.
Preden pa se v eksplozijah prerine do skorje,
Zemlja objame 30 milijonov let.
In v meni vre.
Že leta.
Noga brusi tlakovce.
Prste zvija jeza.
Stopim na most.
Ovire nastavljene v plasti prednikov.
Za nekatere jih ni dovolj.
Zato spet zahajajo bombe.
Sončev veter pa bo še enkrat prekril kraterje.
Rutinirano. Nevidno.

Priloga 5

TO JE HIMNA ZA VSE

himna za zapostavljene,
himna nezapetih melodij
himna neslišana v krčmah vaških
himna za padalce na dno ligaških lestvic zavoljo pop kulture

HIMNA ZA ŽENSKE, KI TEKMUJEJO V PADCIH PO STOPNICAH

na licu rane tisočerih izdajstev
na stotine odpuščanj in upanj
'saj bo zdaj drugače'
ker se vračajo v cikel, kjer se stopnjujejo udarci
ko jim neobčutljiva masa pravi, da se vračajo na S&M party
ki spuščajo mrtve reke iz svojih oči
ki so najbolj pretepeane na ta dan in s tem, ko jih moški zapusti

to je njihova himna!

HIMNA ZA MAME SAMOHRANILKE

- ostani močna!

sama pelje otroka v svet
sama skozi prve korake, sama skozi prve njegove verze
sama tolmači prve občutke tegobe, prve občutke grenkobe in razočaranosti
sama uči svojega otroka, da se sam nauči kako naj se ne nauči
sama je zraven, ko se oddaljuje-
oblikuje svojo zunanost
sama, ko počasi pozablja nanjo,
sama
ob povratkih nazaj, nastavlja ramo

briše solze, sama
drži glavo gor
brez zahvale, brez nagrad in časti
sama!
- ostani močna...

to je njena himna!

HIMNA ZA MOJE BRATE

peščene brate iz proda in zemlje razsute po Balkanu
skozi veter, ki jih nosi do Skandinavije
prijateljstva katerih nastanka ne pripišem
pivovarnam ampak potrebi

od teh ki trepetajo
zgolj za svoje klube
do teh ki trepetajo
zgolj zaradi mehiškega obzidja
in se bojijo da bo segalo do Kube

od teh ki so tajfun in vihar
do teh ki so snežni metež in pozeba
ki so vukojebine bogu za hrbtom
ki so podrti bloki sredi urbanih središč
na soci z eno nogo z drugo brez zemlje v grobu
na soci z magisterijem in diplomo

to je njihova himna!

HIMNA ZA VSE PRIJATELJE KATERIH PLAMEN JE GOREL PREMOČNO

katerih kri za moje oči je nemogoče sprati
in jo opažam ob vsakem srečanju s keramiko
s pogrebi, ki napolnijo cel avditorij
in pogrebi s praznimi socialnimi pokopi
z zapolnjenimi venci črnih vrtnic
s sapo, ki jo nosi narava ali poljem marjetic
z razpletom, ki je isti
fakin isti za vse
z razpadajočim nagrobnikom in
odpadki na katere se še rekdokdaj kdo spomni
isti!

to je njihova in moja himna

HIMNA ZA MOJE ČRNO SRCE

ki je umrlo z njo, odmrlo prvič, ko mi je padla iz spomina
in zamrlo čim poslednja duša pozabi na te stihe
vidim jo v sanjah svojih sanj
in režem neobčutljiv utrip zaman
za vse večne čase
himna za naše

TO JE HIMNA ZA NAS

smo lobanje na tleh, ki se lomijo pod težko Skynetovih kreacij
pridi in nas pohodi še bolj, če nas lahko
tvoja prikazna ni važna ker si realno sliko sestavljajo vsi sami
in vsi igramo glavne vloge
in smo ves čas na vrhuncu
naš čas je sedaj!
ker prihodnost je zdaj!
in ker te dvig katane ne opolnomoči kot ročaj svetlobnega meča

himna za nas, ki smo vsak svoja država
ki nacionalni prezir pošiljamo v oblivion
in imamo vse nepomembnosti zabeležene v poteklem potnem listu

to je moj pobeg/this is my last chance, my last espace.

To je himna. To je himna za nas.

To je himna za vse!

Priloga 6

NEVIDEN, NESLIŠAN

Pravi moški so nevidni!

nisem viden, nisem slišan...

-zakaj potem nisem eden tistih

in zakaj moram imeti že par požirkov za seboj da povem kaj si v resnici mislim

-ne maram zaprepatenosti o tem zakaj smo takšni ali drugačni

medtem ko so ponekod otroci lačni

-včasih neviden, danes neslišan

-kdo narekuje tempo in pravi da več ni me?

generacija ki se bori za družbene spremembe čez instagram slike in fejsbuk meme

-skozi repertoar virtualnega sveta

ostanek mene je kolateralna škoda vojn s pozabljenimi, ki je bila posledica da nisem lajkal s
prve njihovih fotk

-razdeljen med kmečko stran in stran blokovcev

nedojemljiv kot reference večini gledalcev Velikih pokovcev

moja kvazi normalna stran me skuša vključiti v družbo

moja stran ki ima suicidalno tendenco mi pravi: daj naredi nekaj stupid...

-in od tod se misli pretvarjajo v dejanja
od slabih poskusov pesniškega preživetja; zanikanega alkoholizma
do rekreativne uporabe zdravil -izgovora za moje mentalno stanje
a tudi slednje ne pripomore k opaznosti
kvečjemu me označi pri blaznosti in postanem še bolj odklonski--
čeprav je sedaj to vse bolj popularno--
ampak skušaj našo depresijo razložiti vojnemu beguncu...

-nočem zavračati družbenih norm za uspeh
ampak je danes veliko lažje prodati paket kokaina kot paket zavarovanja
jaz nočem biti tak kot vsi ostali
neviden jaz, nevidna ti, neviden on
-neslišan s kravjim zvoncem
za ljudi v osnovni šoli kjer si bil krščen kot luzer leta
si danes ko jih srečaš luzer desetletja
in boš ob pokoju in pogrebu luzer iz stoletja
ljudi v moji afilijaciji čaka oskar ali pa so vsaj blizu nominaciji, ko se tako trdo pretvarjajo
da me razumejo
in mi pravijo: daj bodi bolj kot pravi moški...

nisem pravi moški, ker ne vozim svojih žensk v fine restavracije in prima destinacije ob vikendih
baje nisem pravi moški, ker imam na fak-yu frizuro in kupujem oblačila iz druge roke
nisem pravi moški, ker ne preživljam vsakega jutra pred ogledalom
nisem pravi moški, ker ne bench-pressnem 150 na fitnessu
in ker ne poznam v celoti avtomobilske mehanizacije
in ker nimam hipsterske brade uštelane pri brivcu
in ker je moj dotok financ nižji kot od mojega dekleta
in ker ne sikam vsakemu, ki ji zgolj pogled da

sem mislil da je pravi moški ta,
ki liže njene rane in bo namesto uteži njo gvihtal

in drži fakiča za vse njene krivične profesorje v šoli in sebične šefe na šihtu
da je pravi moški ta, ki jo mentalno izzove in skrbi za njeno rast
ki se ljubi z njo nežno kadar hoče in kadar hoče kot žival
in ko mu reče da ji zamuja ni prva stvar na katero bo pomislil SPLAV!
ampak očitno nisem pravi moški
NEVIDEN!
moral bi izrezat si srce potegnit z njega vrhnjo plast in vanjo se obleči
pa ne bi bil viden

nisem viden, nisem slišan
nisem VIDEN, nisem slišan
nisem viden nisem slišan...
...nisem slišan
...nisem slišan...
...nisem slišan...

Priloga 7

DIPLOMACIJA

[To je ritem odštevanja]

Izrael in Palestina se ne pogovarjata.

Ta spor traja predolgo!

Oče se ne bo nikoli odločil, čigav je ta prostor

in sama se ne bosta nikoli dogovorila.

S plastičnimi pištolami mahata

drug proti drugemu

in v tem ognju umirajo resnični ljudje.

In Amerika se ne pogovarja več z Evropo
in Evropa se ne pogovarja s Sirijo.
Bogovi se ne pogovarjajo med sabo
in ljudje smo narejeni po njihovi podobi!

Učitelji se ne pogovarjajo z učenci,
ki pod kalkulatorji skrivajo strelno orožje.
In potem se do-končno do-govorijo,
kot Izrael in Palestina.

Oče se ne pogovarja z mamo,
mama se ne pogovarja s sinom,
mama se pogovarja sama s sabo.

Vsi na svojih straneh,
žremo svoje besede,
vsi na svojih straneh,

Vsak za svojim zidom objokovanja
in tektonske razpoke rastejo;
industrija se ne pogovarja z našim okoljem,
ekonomija se ne pogovarja z našim zdravjem
in oblast se ne pogovarja
z nami.

Je potem čudno,
ko se midva ne pogovarjava?
Izbereva tišino, kot da lahko tektonske premike
ustaviš s spreminjanjem zemljevida na papirju.
Tvoja tišina ima maso, ki me tepta.
Jaz ne znam prit za tvoj zid objokovanja.
Jambski enajsterci razpadajo v mojih ustih
in ti nikoli ne boš vedela za vse besede,
ki so bile žrtve te tišine,
žrtve Izraela in Palestine!

Zakaj se ne pogovarjamo?
Vsi imamo doma svoja lastna Palestinska vprašanja,
svoje lastne diplomatske poraze.
To je najstniški sindrom,
užaljeni smo in smo tiho
in naš ego je otročje maščevalen.
Vsi bomo popadali v to razpoko, ki raste med nami,
če se ne bomo
po go var ja li

[To je ritem odštevanja.]

Drži se, Palestina.

Drži se, deklica.

Rad te imam.

Priloga 8

BRANDIRANJE PESMI

Živimo v času,

v katerem je osvobajanje izpod brandiranja

del odraščanja.

Osebnostna rast danes nujno vključuje

izrezovanje blagovnih znamk iz svojih

perceptivnih filtrov.

Logotipi so povsod.

Jaz vem, ker me plačajo, da jih delam.

Logotipi so na naših šarenicah,

na naših čelih.

Na konicah naših jezikov.

Vtetovirane imamo na svojo hrbtenjačo in užagane

v možganske režnje.

V našem modelu sveta vsi predmeti pripadajo neki korporaciji
in mi smo del opusa teh predmetov.

Ne rabijo nas kupit –

ljudje sami želimo nečemu pripadati.

Ker je kljukasti križ prepovedan,
pripadamo rumenim zvezdicam.

Ker hočemo biti fizično superiorni
pripadamo kljukici na čevljih
in ker hočemo ujeti vlak napredka,
pripadamo odgriznjenemu jabolku.

In kje je sploh meja logotipiranja?

Ker korporacije so lačne!

Našo realnost lepijo s svojimi nalepkami
hitreje kot predšolski otroci.

Prestopili so že fronto naše psihe,

ki je zadnja fronta intime

in zdaj je na nas,

da se odločimo,

kdaj je DOVOLJ.

Pojdi v gozd.

Glej, kako tam ni nobena stvar

brandirana.

V našem svetu morajo obstati stvari,

ki niso last blagovnih znamk.

Kot so oblaki

in gorske steze

in naše pesmi.

Boj se dneva,

ko bodo drevesa označena

kot Derby banane.

Boj se dneva,

ko bo tudi tvoje srce

proizvedeno na Kitajskem.